

I. A tényállás

1. Megbízó jogi képviselője útján megkereséssel fordult az Iparjogvédelmi Szakértői Testülethez. A Megbízó javára oltalom alatt áll a 185 181 lajstromszámú „HÜGLI” színes ábrás védjegy, amelynek árujegyzékébe a 29., 30. és 32. osztályokba sorolt áruk tartoznak.
2. Megbízó gyártója és forgalmazója a „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” megnevezésű terméknek, amely nagy kiserelésben, üzemi felhasználók számára gyártott étélizesítő, fűszertermék. A termék piacra történő bevezetését követően a versenytárs eljárást indított a Megbízóval szemben arra hivatkozva, hogy a „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” termék megjelenése a fogyasztók számára összetéveszthető a „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” nevű, azonos típusú fűszertermékük külső megjelenésével. A versenytárs termékének címkéje 176 423 lajstromszámmal oltalom alatt áll és árujegyzékébe a 29. és 30. osztályokba sorolt áruk tartoznak. A Megbízóval szemben az említett körülmények alapján büntetőeljárás indult a 1978. évi IV. törvény 329/D. §-ának (1) bekezdése és a (2) bekezdésének a) pontja szerinti iparjogvédelmi jogok megsértése és 296. §-a szerinti áru hamis megjelölésének büntette miatt. Megbízó a szakértői véleményt a büntetőeljárás keretében kívánja felhasználni, így a két termék összevetését elsősorban a büntetőjogilag releváns összetéveszthetőség, valamint a fogyasztók megtévesztésére való alkalmasság szempontjából kérte elvégezni.

II. Az Iparjogvédelmi Szakértői Testületnek feltett kérdések

Megbízó az Iparjogvédelmi Szakértői Testület (a továbbiakban: Testület) állásfoglalását kérte az alábbi kérdések tekintetében.

1. Összetéveszthető-e a fogyasztók számára a „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” termék a „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” termékkel? Kérjük külön-külön térjenek ki a termékek teljes megjelenésének, valamint a Knorr védjegyoltalom alatt álló címkéjének és a HÜGLI DELIKÁT termék megfelelő megjelenésének összetéveszthetőségére is.
2. Alkalmas-e a HÜGLI árumegjelölése a fogyasztók megtévesztésére abban a tekintetben, hogy a HÜGLI vagy a Knorr terméket vásárolják-e meg?
3. Összetéveszthető-e teljes termékportfóliót vásárló üzemi felhasználók (kifőzdék, étkeztetéssel foglalkozó vállalatok) számára a „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” termék a „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” termékkel?
4. Tekinthető-e a HÜGLI terméke olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel vagy elnevezéssel előállítottnak, amelyről a versenytárs, illetve annak jellegzetes tulajdonsággal rendelkező áruja ismerhető fel?

A megbízás alapján a szakértői vizsgálat tárgya a következő:

Az első kérdés alapján: a Megbízó által forgalmazott „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” termék kialakítása összetéveszthető-e a „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” kialakításával, különös tekintettel a termékek teljes megjelenésére, valamint a Knorr védjegyoltalom alatt álló címkéjének és a HÜGLI termék megfelelő részének összevetésére?

A második-harmadik kérdések alapján: felmerülhet-e, hogy a termékek kialakításának összetéveszthetősége folytán az átlagfogyasztók vagy az üzemi fogyasztók a HÜGLI termékeket a versenytárustól származónak vélik?

A negyedik kérdés alapján: felmerülhet-e, hogy Megbízó jellegbitorlást valósít meg, vagyis a HÜGLI termékek jellegzetes külső kialakítása, csomagolása alapján arról a fogyasztók a versenytárs termékeit ismerik-e fel?

III. A Testület eljárása

1. A Testület az Iparjogvédelmi Szakértői Testület szervezetéről és működéséről szóló 270/2002. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet), valamint a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) által meghatározott feladatkörben, valamint szervezeti és eljárási rendben, a tényállásra irányadó jogszabályok, így elsősorban a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.), valamint a tisztességtelen piaci magatartásról és a versenykorlátozásról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) vonatkozó rendelkezései alapján alakította ki az alábbiakban kifejtésre kerülő álláspontját.
2. A jelen szakértői vélemény megállapításai és következtetései a Megbízó által ismertetett tényálláson és a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból megismerhető tényeken alapulnak, és csak erre a tényállásra nézve helytállóak.
3. Ez a szakértői vélemény az ügyben eljáró hatóságokat nem köti.

IV. A Testület álláspontja

1. A Testület elsőként azt vizsgálta meg, hogy a Megbízó által ismertetett tényállás, továbbá a rendelkezésre álló dokumentumok elegendő információt tartalmaznak-e a feltett kérdések megválaszolásához.
2. Megbízó a következő mellékleteket nyújtotta be a Szakértői Testülethez:
  - 1) Ügyvédi meghatalmazás;
  - 2) A „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” külső megjelenésének fényképe;

- 3) A 185 181 lajstromszámú „HÜGLI” védjegy Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának (a továbbiakban: Hivatal) online adatbázisából nyomtatott adatlapja;
  - 4) A „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” termék külső megjelenését rögzítő fénykép;
  - 5) A 176 423 lajstromszámú „Knorr Delikát” védjegy hivatali online adatbázisból nyomtatott adatlapja
3. A Testület megállapította, hogy a Megbízó által előadottak, valamint a mellékelt dokumentumok alapján a feltett kérdések megválaszolhatók.
  4. A megbízás első kérdése:

Összetéveszhető-e a fogyasztók számára a „HÜGLI DELIKÁT Étélizesítő” termék a „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” termékkel? Kérjük külön-külön térjenek ki a termékek teljes megjelenésének, valamint a Knorr védjegyoltalom alatt álló címkéjének és a HÜGLI DELIKÁT termék megfelelő megjelenésének összetéveszhetőségére is.

A feltett kérdés megválaszolásához szükséges a Megbízó, valamint a versenytárs javára oltalom alatt álló védjegyek oltalmi helyzetét tisztázni. A hivatkozott nemzeti védjegyek tekintetében a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának publikus adatbázisai alapján a következők állapíthatók meg.

A Megbízó javára 2004. október 29-i elsőbbséggel 185 181 lajstromszámon oltalom alatt áll a „HÜGLI” színes ábrás védjegy, amely egy stilizált edényt jelenít meg. Az ábra alsó fele egy sötétzöld félkört formáz, amelyben fehér színnel, félkövér betűkkel jelenik meg a „HÜGLI” szóelem. Az ábra alsó részét egy vékony fehér vonal választja el a felső harmadban található fedő alakú piros ábrázolástól. A védjegy árujegyzéke a 29., 30. és 32. osztályok fejezetcímeit tartalmazza, ezért az oltalom az elsőbbség napján hatályos Nizzai Osztályozás adott osztályainak betűrendes jegyzékébe tartozó valamennyi árura kiterjed.

A versenytárs javára 176 423 lajstromszámmal áll oltalom alatt az 1999. november 12-i elsőbbségű „Knorr Delikát 8 Étélizesítő” színes ábrás védjegy. Az ábra központi elemét egy piros háttérrel megjelenő tál és tányér leves, valamint az ezek mellett elhelyezkedő zöldségek alkotják. Az ábrázolás felett jelennek meg a szóelemek. A „Knorr” kifejezés legfőképpen, fehér alapon piros írott betűkkel szerepel egy zöld-sárga szegélyű stilizált szalagon. Ez alatt a „Delikát” szó két sorban fehér alapon sötétkék nyomtatott betűkkel ábrázolt, a „8” szám pedig az említett négyzetes kialakítás jobb oldalán sárga színben tűnik fel. Ezek alatt látható az „Ételizesítő” szó sárga, kézírás imitáló betűtípussal.

A feltett kérdés megválaszolásához érdemes továbbá megvizsgálni a védjegyoltalomból eredő jogok tartalmát.

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 12. §-ának (1) bekezdése szerint a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára.

A Vt. 12. §-ának (2) bekezdése szerint a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

- a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel;
- b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; vagy
- c) a védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a védjegy árujegyzékében szereplőkkel nem azonos vagy azokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve, hogy a védjegy belföldön jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.

A Vt. 12. §-ának (3) bekezdése szerint a (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

- a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;
- b) a megjelölést hordozó áru forgalomba hozatala, eladásra való felkínálása, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása;
- c) szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt;
- d) a megjelölést hordozó áruknak az országba történő behozatala vagy onnét történő kivitele;
- e) a megjelölés használata az üzleti levelezésben vagy a reklámozásban.

A Vt. 27. §-ának (1) bekezdése szerint védjegybitorlást követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja.

A védjegyjogi összetéveszthetőségről a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja, valamint a Vt. 4. §-ának (4) bekezdése tartalmaz rendelkezéseket.

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszhetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

Az összetéveszthetőségig való hasonlóság vizsgálatát az Európai Bíróság C-39/97 számú Canon ügyben hozott előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítélete szerint a fogyasztóra gyakorolt összbemérés alapján kell elvégezni. A vizsgálat során ki kell térni arra, hogy a védjegyek vizuálisan, hangzásukban, illetve tartalmukban mennyire

hasonlóak, és ez a hasonlóság eléri-e az összetéveszthetőség szintjét. Az összetéveszthetőség kérdésének elbírálásánál a védjegyek domináns elemeit kell összevetni egymással, és ennek során figyelembe kell venni az adott esetben relevánsnak tekinthető fogyasztói kört is, valamint a megjelölések megkülönböztető képességének fokát.

Az Európai Bíróság C-432/97. számú Lloyd ügyben hozott döntése kimondja, hogy figyelembe kell venni, hogy az átlagfogyasztónak ritkán nyílik alkalma a védjegyek közvetlen összehasonlítására, ezért az emlékezetében élő pontatlan képre, információra támaszkodik. Mindezek mellett tekintettel kell lenni arra is, hogy a fogyasztói figyelem szintje függ az érintett áruk és szolgáltatások típusától.

Az összetéveszthetőség megállapításához továbbá a védjegyek árujegyzéke között is azonosságnak vagy legalább hasonlóságnak kell fennállnia. Az összetéveszthetőség vizsgálata során ezért az árujegyzékek összevetését is el kell végezni. Az árujegyzék vizsgálatánál nem csak azt kell vizsgálni, hogy a védjegyek árujegyzékébe tartozó termékek illetve szolgáltatások azonos osztályba vannak-e sorolva, hanem felhasználási, rendeltetési szempontból való hasonlóságukat is figyelembe kell venni.

Az árujegyzékek vizsgálata során a Testület figyelembe veszi az Európai Bíróság C-39/97. számú CANON-ügyben hozott döntését, amelynek 23. bekezdése szerint a hasonlóság megítélésekor az adott áruk és szolgáltatások valamennyi releváns jellemzőjét figyelembe kell venni. Különös jelentőséggel bír e körben azok természete, a végfogyasztók köre, a használatuk módja, valamint az, hogy az összevetett áruk, szolgáltatások a piacon egymással versenyeznek-e, esetleg egymást kiegészítik.

Bár a jelen ügyben Megbízó nem kizárólag a megkeresésben hivatkozott két védjegy összetéveszthetőségének tárgyában kért állásfoglalást, a hivatkozott törvényhelyek kapcsán kialakított gyakorlat és szempontrendszer a termékek összetéveszthetőségének vizsgálata kapcsán is megfelelően alkalmazható.

Elsőként az oltalom alatt álló védjegyeket összevetve az állapítható meg, hogy a korábbi elsőbbségű 176 423 lajstromszámú „Knorr Delikat 8 Étélízesítő” és a 185 181 lajstromszámú „HÜGLI” védjegyek a piros szín alkalmazásán kívül semmilyen egyéb közös elemet nem tartalmaznak. Az ábrás elemek kialakítása révén azok mind vizuális szempontból, a szóelemeket figyelembe véve pedig fonetikai szempontból is megfelelően elhatárolhatók egymástól. A megjelölések továbbá nem tartalmaznak olyan utalást, amely révén jelentéstartalmilag, vagyis konceptuális szempontból felmerülne, hogy kapcsolatban állnak egymással. Megállapítható tehát, hogy bár az árujegyzékek között – különösen a 29. és 30. osztályok tekintetében – magas fokú hasonlóság áll fenn, a megjelölések különbözősége okán a védjegyek összetéveszthetőségének veszélye nem merül fel.

A termékek megjelenésének vizsgálata körében, a termékekről készült fényképek alapján megállapítható, hogy a Megbízó által alkalmazott csomagoláson a címke felső részének közepén a javára oltalom alatt álló színes ábrás védjegy jelenik meg. Ez alatt – a terméket tartalmazó műanyag doboz zöldes színével harmonizáló – türkizes alapon sárga háttérrel a „HÜGLI”, „DELIKÁT” és „Ételízestítő” szavak láthatók sötét színű nyomtatott betűkkel. Az ábra alsó felében egy tányér leves szerepel, körülötte zöldségekkel, a címke jobb és bal oldalán ezenkívül a termékkel kapcsolatos információk olvashatók. A versenytárs terméke ehhez képest egy piros színű műanyag dobozban kék színű fedéllel és piros címkével jellemezhető, utóbbi egy az egyben a 176 423 lajstromszámú védjeggyel oltalmazott kialakítást alkalmazza. A termékeket összevetve arra a következtetésre lehet jutni, hogy a két termék egymástól mind az eltérő karakteres színek alkalmazása, mind pedig a címkék különböző megjelenése révén megfelelően elhatárolható.

Önmagában az a körülmény, hogy mindkét terméken megjelennek a „Delikát”, „Ételízestítő” szavak, továbbá a zöldségek és a leves ábrázolás, nem alapozza meg az összetéveszthetőség veszélyének megállapítását a következők miatt. A „delikát” a magyar nyelvben közérthető jelentéssel bír, a mindennapi szóhasználatban megjelenő kifejezés, amelynek jelentése: ízletes, finom, ínycsiklandó. Az árujegyzékbe sorolt áruk tekintetében tehát leíró jellegű, a megkülönböztető képesség hiánya okán e tekintetben önálló, kizárólagos oltalmat érvényesíteni nem lehet. Az „Ételízestítő” szó pusztán az adott termék fajtáját jelöli, következésképpen e szavak egyezése az összetéveszthetőség szempontjából szintén irreleváns. Nem tekinthető megkülönböztető jellegűnek, ezáltal védjegyoltalom által nem sajátítható ki továbbá a leves és zöldségek ábrázolása, mivel az az ételízestítő termék felhasználási módját, rendeltetését szemlélteti. Érdemes kiemelni továbbá, hogy a versenytárs termékének csomagolásán a leves ábrázolása kifejezetten eltér mind színvilágában, mind egyéb jellemzőiben, így az ábra összehatása révén sem merül fel az összetéveszthetőség veszélye. Az a körülmény pedig, hogy mindkét termék lényegében azonos, nagyméretű vödör tartóedényben kerül forgalomba, ugyancsak nem alapozza meg az összetéveszthetőség veszélyét, hiszen az üzemi mennyiségű ételízestítő áruknak e kiszerelés a releváns piacon szokásosan alkalmazott formája.

Hangsúlyozni kell, hogy megkülönböztető képességgel nem bíró szó, valamint ábrás kialakítás a védjegy részét képezheti, tekintve azonban, hogy a védjegyoltalomból fakadó kizárólagos használati jog a megjelölés összességére vonatkozik, az alapján a védjegyjogosult nem tilthat el más piaci szereplőket megkülönböztető jelleggel nem rendelkező elemek használatától.

Összességében megállapítható tehát, hogy a Megbízó termékének kialakítása kizárólag a vödör formátumú tárolóedényben, valamint a „DELIKÁT” és az „Ételízestítő” szövelemekben hasonló a versenytárs termék megjelenéséhez. E közös elemek azonban az adott árukkal összefüggésben a piacon általánosan használtak, így csupán ez alapján

nem merül fel azok összetévesztésének a veszélye. A termékek megjelenése, kialakítása egyebekben minden tekintetben eltér, így azok alapján a fogyasztók a termékeket biztonsággal el tudják határozni.

5. A második kérdés:

Alkalmas-e a HÜGLI árumegjelölése a fogyasztók megtévesztésére abban a tekintetben, hogy a HÜGLI vagy a Knorr termékeket vásárolják-e meg?

A Megbízó előadta, hogy a HÜGLI termék üzemi fogyasztók számára gyártott ételízesítő, továbbá az érintett cégcsoportra versenytársként hivatkozott. Megállapítható volt ezenkívül, hogy nagy kiszerezésben forgalmazott termékekről van szó. Ezek alapján a releváns fogyasztói körnek elsősorban az üzemi felhasználókat kell tekinteni.

A megkeresés iratai alapján mindazonáltal nem áll rendelkezésre információ arról, hogy a termékek az átlagfogyasztók számára is elérhetőek-e. Tekintettel arra, hogy a harmadik kérdés kifejezetten az üzemi felhasználók szempontjából kérte az összetéveszthetőséget megvizsgálni, a második kérdés megválaszolása során a Testület az átlagfogyasztók vonatkozásában vizsgálta azt, hogy a termékeket összetéveszthetik-e.

Az első kérdésre adott válaszban kifejtettek alapján a két termék kialakítása sem a szó-, sem az ábrás elemek tekintetében nem minősül összetéveszthetőnek, a csomagolás alapján az átlagfogyasztók számára a két termék megfelelően megkülönböztethető, így a megtévesztés veszélye nem merül fel az adott termékek vásárlása során az átlagfogyasztókra általában jellemző alacsony figyelmi szint mellett sem.

6. A harmadik kérdés:

Összetéveszthető-e a teljes termékportfóliót vásárló üzemi felhasználók (kifőzdék, étkeztetéssel foglalkozó vállalatok) számára a „HÜGLI DELIKÁT Ételízesítő” termék a „Knorr Delikát 8 Ételízesítő” termékkel?

Az üzemi felhasználók esetében feltételezhető, hogy vásárlásaik során nagyobb körültekintéssel választanak az egyes termékek között, mint az átlagfogyasztók, hiszen a gazdasági tevékenységük során előállított ételek ízét, minőségét nagyban befolyásolják a felhasznált alapanyagok. Emellett a teljes termékportfóliót megvásárló üzemi felhasználók nagy valószínűséggel jól ismerik az egyes termékcsaládok jellemző kialakításait, ezáltal az egyes – jól beazonosítható jellegzetességekkel rendelkező – termékeket biztonsággal meg tudják különböztetni.

Tekintve, hogy a Testület szerint a két termék összetévesztésének veszélye alacsony figyelmi szint mellett sem állapítható meg, az üzemi felhasználóktól elvárható körültekintőbb eljárás még inkább elejét veszi az esetleges tévedéseknek.

Következésképpen a termékek összetévesztésének veszélye az üzemi felhasználók körében sem merül fel.

7. A negyedik kérdés:

Tekinthető-e a HÜGLI terméke olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel vagy elnevezéssel előállítottnak, amelyről a versenytárs, illetve annak jellegzetes tulajdonsággal rendelkező áruja ismerhető fel?

A jellegbitorlás tilalmát a Tptv. 6. §-a rögzíti, amely szerint tilos az árut, szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel – ideértve az eredetmegjelölést is – vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

A fent idézett törvényhely alkalmazásának együttes feltételei, hogy a felek versenytársak legyenek, a versenytárs szolgáltatása, áruja a piacon már ismert legyen, a megjelölés olyan legyen, mely alapján a fogyasztók a versenytárs áruját, szolgáltatását fel szokták ismerni, illetve, hogy az elnevezés használatára a versenytárs hozzájárulása hiányában kerüljön sor. Versenytársnak általában az érintett piacon működő vállalkozás vagy az a vállalkozás minősül, amely potenciálisan a piacra léphet.

A jelen esetben egyértelműen megállapítható, hogy Megbízó és az érintett cégcsoport versenytársaknak tekinthetők, hiszen mindketten nagy kiszerelesben forgalmazott termékekkel vannak jelen az ételízesítők piacán. A termékekkel megcélzott releváns fogyasztók köre vélhetően azonos, ahogyan az sem kétséges, hogy a két versenytárs által alkalmazott termékcsomagolások kellően egyediek.

A Tptv. 6. §-a alkalmazásának alapvető feltétele, hogy a piaci szereplő termékének külseje, csomagolása vagy elnevezése a fogyasztók körében ismertté váljon. A jelen ügyben nem állt rendelkezésre pontos információ a tekintetben, hogy a versenytárs, illetve a Megbízó termékei milyen mértékben vannak jelen a piacon. Mindazonáltal a feltett kérdések alapján feltételezhető, hogy már bevezetett, a releváns fogyasztók által ismert termékekről van szó.

Az első három kérdésre adott válaszok alapján megállapítható, hogy a HÜGLI terméke az alkalmazott színek, ábrás elemek és a „HÜGLI” szóelem révén olyan jellegzetes kialakítással rendelkezik, amely alkalmassá teszi arra, hogy e speciális megjelenésről a fogyasztók kifejezetten Megbízó termékeit ismerjék fel. Bár a versenytárs terméke is jellegzetes csomagolással bír, mivel az – az első kérdésre adott válaszban kifejtettek alapján – minden releváns szempontból eltér Megbízó termékétől, így nem merül fel a jellegbitorlás megvalósítása, nevezetesen hogy a HÜGLI termékek alapján a fogyasztók a versenytársat, illetve annak termékét ismernék fel.

8. A kérelemben feltett kérdések és a megbízáshoz mellékelt bizonyítékok alapján feltárható tényállás fényében tehát nem azonosítható olyan körülmény, amely problematikussá tenné a termékcsomagolás használatát.

Dr. Csiky Péter, a tanács elnöke

Dr. Hegedűs Viktória, a tanács előadó tagja

Dr. Stadler Johanna, a tanács szavazó tagja